

fatis certus ejus Baptismus, rebaptizari debet sub conditione, quod non erit difficile, si fiant ea, quae §. seq. nu. 76. circa baptismum conditionatè conferendum, faciendà esse, dicemus,

§. IV. Infantes expofiti, & inventi,

72 Licet in collo habeant appensum Testimonium, quod baptizati fuerint, si tamen aliunde non constet, baptizandi sunt sub conditione. Quod si in Testimonii scheda, sit inscriptum nomen, quod illis in Baptismo inditum esse asseritur, idem nomen ipsis imponatur, & in Libro Baptizatorum diligenter omnia scribantur. Ita apud Gobat cit. numer. 397. Constitutiones Synodales Constantiensis, Concilium Mediolanense III. sub S. Carolo Borromæo celebratum, Synodus Cameracensis, statuta Archi-Episcopatus Hispalensis, Episcopatusque Cordubensis. Item Marchantius Belga, Quintanadvennas Hispanus, Author Manualis Parochorum Lotharingo Germanus, Opatonius Polonus, & Alloza novi orbis Incola. Ratio est: Quia ejusmodi scheda non parit ullo modo certitudinem moralem de collato validè Baptismo, quæ tamen in re tam gravis momenti, tamque necessaria requiritur? Cùm tales infantes baptizentur sæpissimè ab ipsismet matribus tegendi sceleris ergo; Matribus, inquam persæpè juvenculis, & quæ nullum infantem antè abluerunt, fortè nullum baptizari viderunt, communissimè autem baptizant in magna trepidatione, in tenebris, & in metu, ne deprehendatur partus. Certè, si Baptismus obfiterum habetur meritò pro dubio, donec ex illarum ore constet, quam materiam adhibuerint, quantò magis ille furtivus? Adde, quod scripturæ privatæ non notatæ sigillo, vel manu scriptoris nulla fides adhibenda sit, nisi in præjudicium scribentis, ut videre est apud Thuseum Verb. Scriptura, atque Authores ab ipso citatos. Pro Coronide hujus sectionis, & quæstionis, adjungo aliquas Regulas ex P. Gobat cit. casu 13. collectas, circa Baptisum conditionatè conferendum observandas. Itaque sit.

REGULA I.

73 Gravis Sacrilégii, atque irregularitatis reus est, qui sciens aliquem esse legitime baptizatum, eundem rursus admovet sacro fonti. Ita omnes, patetque ex cap. cum itaque de consec. dist. 4. Ubi reiterationem Baptismi S. Leo Papa vocat inexpiabile facinus, tum ex supradictis. E contra gravis impietatis in Parochianum Reus est Parochus, qui non rebaptizat illum, sciens, eum non esse verè baptizatum. Ita rursus omnes. Sicut quoque ille impius est in seipsum, qui sciens, se non esse ritè baptizatum, non allaborat, ut ritè baptizetur. Sic denuò omnes. Ratio est: quia & Parochus ratione Officii est gravissimè obligatus promovere necessaria salutis æternæ suorum Parochianorum, & quilibet obligatur ad procuranda sibi necessaria necessitate mediè, inter quæ est Baptismus reipsa susceptus, si possit suscipi. Eadem est obligatio Parochi circa suum Parochianum rationabiliter dubitantem de valore sui Baptismi; imò quicumque alius, qui ob necessitatem potest baptizatum dubio Baptismo, sub conditione baptizare, tenetur ex charitate id facere in necessitate, & acquiescere voluntati adulti petentis rebaptizationem ob rationabile dubium Gaspar Hurradus disp. 1. de Bapt. num. 12. & alii de homine dubitante rationabiliter de suo Baptismo, imò etiam probabiliter tantum existimante suum Baptisum fuisse validum, idem est dicendum, quod teneatur procurare rebaptizationem sub conditione juxta supradicta num. 70. Quia currit eadem Ratio generalis, nimirum, quod quamdiu non adest certitudo moralis de validè collato Baptismo, hic sit reiterandus sub conditione. Quare rectè addit Quintanadvennas apud Gobat cit. num. 258. Omnes illos, sub quorum cura est is, cujus Baptismus vocatur in dubium, sub mortali obligari ad procurandam mature suppletionem: quia S. Paulus ad Timotheum scribens ait: Si quis suorum, maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior.

REGULA II.

74 Non solum est grande crimen, temerè rebaptizare sine conditione, sed etiam rebaptizare itidem temerè sub conditione. Sotus, Vasquez, Suarez, & plerique apud Gobat num. 378. Ratio est: cum quia iteratio Baptismi permittitur à sacris Canonibus solum in dubio rationabili,

& quando non dubitatur rationabiliter, tunc addita conditio habetur pro non addita. Tum quia iteratio Sacramenti facta ex inani dubio, levique scrupulo, est quædam irritio Sacramenti, ideòque peccatum igrave. Bonacina disp. 1. de Sacrament. qu. 2. punct. 2. n. 36. Post Valentiam, Coninch. atque alios. Hinc graviter delinquent, qui ob leviam, ridiculæque dubia petunt se, vel suos rursus abluere sub conditione. Nihilominus Doctores communiter, & reflexè monent, quando occurrit dubium circa licitam, aut præceptam iterationem Baptismi, esse semper magis inclinandum in iterationem Sacramenti. Rationem à priori, quam postea plures amplexi sunt, adfert Vasquez, disp. 155. cap. 3. nu. 40. hanc: Cùm Sacramentum institutum sit in hominum utilitatem, potius habenda est ratio necessitatis fratris, quàm reverentiæ debitæ Sacramento. Item DD. communiter monent, ut quando occurrit casus particularis, & exoritur controversia, num sit reiterandus Baptismus, nec ne, Parochus non ferat sententiam, nisi consulto aut superiore, si conveniri queat, aut uno, altero viro docto, & sapiente.

REGULA III.

75 De illo, qui natus est ex fidelibus Parentibus, & inter Christianos fideliter educatus, & conversatus, tam violentè præsumitur quòd fuerit baptizatus, ut hæc præsumptio pro certitudine sit habenda, donec evidentiissimis forsân argumentis contrarium probetur. Ita Innocentius III. c. fin. de Presb. non baptizat. Addit tamen Layman apud Gobat, nu. 383. nihilominus interdum etiam adulto inter fideles educato conferendum esse Baptisum sub conditione, si tales conjecturæ adsint (Putæ, quia à veneficis parentibus natus est, à diabolo valde infestatur, nec sciri potest ullo indicio, ubi, vel à quo baptizatus fuerit) quæ præsumptionem accepti Baptismi tollant, & contrarium verosimile efficiant. Proinde diuturnæ, & graves infestationes Dæmonis possunt quandoque injicere prudentem suspitionem, aut metum, ne quis non sit baptizatus, aut non validè baptizatus. Probari id potest variis exemplis illorum, qui postquam fuerunt rebaptizati, obtinuerunt quietem animi, & corporis. Confirmatur judicio plurimorum, qui quando vident, quempiam diu, multumque infestari modis exoticis, solent dicere: Difer Mensch ist gemis nicht ges taufft, Iste Homo certè non est rectè baptizatus. Adde, quòd videatur DEUS nonnullis immittere tam potentes instigationes ad vel petendum, vel impediendum Baptisum, ut vix possint resistere, ut notat Gobat, nu. 384.

REGULA IV.

76 In casu, quo rebaptizatur adultus, debet hic se ad Baptisum conditionatum ita disponere, sicut ad absolutum is, qui scit se nunquam fuisse baptizatum. Interim tamen Baptisum iteratò sub conditione repetendus, potest licet peragi quocumque loco. Quintanadvennas sing. tr. 1. sing. 17. & à quocumque etiam Laico, licet ponamus, potest facile haberi Sacerdotem, aut etiam Parochum, Quintanadvennas ibidem. Nec opus est hic adhibere illos Paternos, Quintanadvennas cit. sing. 18. Etenim Canones indicantes, vel etiam exprimentes contrarium non loquuntur nisi de baptismo absoluto: Ergo conditionatus manet sub dispositione meri Juris Divini, quod nihil statuit de loco, Ministro, aut Patris hujusmodi baptisimi. Insuper, quando in primo baptismo fuerunt usurpata Cæremoniæ consuetæ, nequaquam opus est eas iterare in altero baptismo. Gobat cit. num. 407. citans Henricum, Suarez, Coninch. Bonacina, Quintanadvennas. Ratio est: quia in talibus nihil est iterandum, sed cautè suppletum, quod incautè fuerat prætermisum cap. 1. de Sacrament. non reiterandis. Si verò etiam in priore baptismo fuissent omisæ illæ Cæremoniæ, ut fieri potest tempore pestis, aut incurtionis militaris, tunc repetendæ sunt in altero baptismo, Quintanadvennas cit. sing. 18. numer. 45. Denique in cap. de quibus, de Baptismo, & ejus effectu, exprimuntur hæc verba: De quibus dubium est, num baptizati fuerint, baptizantur his præmissis verbis: Si baptizatus es: non te baptizo, sed si nondum baptizatus es, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Nec dubito (ait Gobat num. 411.) quin sit expresse utendum hac forma, quando solemniter rebaptizatur is, cujus baptisus est dubius. At etiam imprimis certum est non esse utendum hac conditionali, quando liquet, substantialem defectum intervenisse in priori baptismo. Deinde etiam satis probabile est, sufficere in privata suppletionem dubii baptisimi, si hæc conditionalis exprima-

matur sola mente, non autem verbis. Suarez disp. 22. sect. 2. absolute asserens hoc sufficere; quamvis Quintanadvennas singul. 18. n. 5. Meritò consulat, ut semper, nisi inconveniens aliquod obster, exprimat, consentitque Bufembaum de Baptismo dub. 4. in fine. Quam Generalem Doctrinam idem Quintanadvennas jure extendit ad casum, quo unum ex aliis Sacramentis iteratur ob commissum prius errorem; tamen fortè plerique unà mecum omittant expressionem primi membri allatæ formulæ conditionalis: si es absolutus; ego te non absolvo &c. ita Gobat cit. subjungens: Licet rebaptizet aliquem irrationabiliter dubitans, non tamen idcirco incurrit irregularitatem, cum hæc sit lata solum in rebaptizantes scienter.

Quæres: Quid faciendum Sacerdoti, Religioso, conjugii, si dubitent de valore sui Baptismi?

77 Resp. I. Sacerdos dubitans, an sit baptizatus, utique tenetur procurare sibi de novo Baptisum, de quo non est dubium, & de se patet; Deinde tenetur etiam curare, ut reordinetur non tantum Ordine sacerdotii, sed etiam inferioribus, uti patet ex cap. veniens de Presby. non baptizato. Non tamen talis Sacerdos, si audivit confessiones, & non est certus de invaliditate sui Baptismi, sed tantum dubius, tenetur cum suo gravi incommodo procurare iterationem factarum sibi confessionum; Ita Gobat cit. nu. 439. Quia talis Confessorius putatur de nemine, ut suppono, suorum penitentium dubitat, quin hic alteri Confessorio sit confessurus, vel confessus alia peccata, cum quibus proinde indirectè remissa sint, quæ ipse audivit. Si verò Sacerdos certus foret de invaliditate sui Baptismi, tunc utique per se loquendo tenetur procurare, ut quos audivit consistentes mortalia; ii eadem vel sibi, vel alteri confiteantur, & tales ipsius penitentes tenentur peccata ipsi confessa, si fuerint mortalia, adhuc semel alteri confiteri; quia omnes ipsius absolutiones, Consecrationes, extremarum unctioium administrationes, & (si fuisset insuper Episcopus) Confirmationem, & Ordinum collationes fuerunt invalidæ; quia ob defectum Baptismi non fuit validus Sacerdos, aut Episcopus, consequenter etiam omnes tales Confirmationes, & Ordines reiterari debent. Matrimonia tamen, quibus talis non baptizatus Parochus assistit, valida erunt; modò per communem errorem habitus sit pro vero Parocho, aut Sacerdote. Bona-ina de Matrim. quest. 2. punct. 8. numer. 30. Quintanadvennas, Gobat numer. 444. Ratio est: Quia quæ sunt jure divino, vel naturali statuta, & requisita ad valorem actus cujuscumque, eorum defectus, quantumvis inculpabilis non potest suppleri ab Ecclesia; nec enim hæc usque ostensum est, Salvatorem impertuisse suis Vicariis hanc potestatem. At potest, & solet à Principe Ecclesiastico, & civili suppleri defectus solemnitatis inductæ solo iure humano, & in hoc, vel illo eventu præteritæ cum errore communi; Sicuti ex non minus clara, quam decantata Leg. Barbarius, ff. de Offic. Pretor. tradunt in variis materiis Theologi morales. Quod spectat ad satisfactionem pro Missis celebratis à tali Sacerdote dubitante, videtur mihi, (ait Gobat numer. 441. circa finem,) omninò improbabile, debuisse, aut potuisse injungi restitutio; quippe quæ non est necessariò factenda, seu imperanda in dubio, quandoquidem vel maximè hic locum habet Regula, & Axioma de meliore conditione possidentis sua bona, suamque libertatem. De hac re vide plura apud Gobat cit. Mihi non vacat omnia tibi exhibere.

78 Resp. II. Religiosus si certò deprehendatur fuisse vel penitus non baptizatus, vel baptizatus cum defectu substantiali potest petere dimissionem e Religione. Ratio est: Quia professio talis hominis utpotè non baptizati, nec Christiani fuit invalida. Si verò sit tantum dubium de Baptismo, tenetur quidem rebaptizare sub conditione; at non potest deferere Religionem. Ratio est: Quia possessor bonæ fidei non potest re sua acquisita, optima fide, spoliari propter dubium superveniens, Religio autem optima fide, ut supponitur, nacta est possessionem talis Religiosi dubitantis: Ergo talis Religiosus nequit deferere suam Religionem, sed tenetur recepto Baptismo ratificare suam professionem. Quintanadvennas apud Gobat cit. nu. 461. Religio quippe, in qua vivit, potest jure hoc exigere ab illo. De valore contractuum, suffragiorum, Licentiarum, & similium, quæ fecit, aut dedit, non est dubitandi locus propter Doctrinam num. præced. traditam de Parocho non baptizato assistente Matrimonii, in quantum scilicet valor talium pendet à voluntate, potestateque humana.

79 Resp. III. Si conjux certò comperiat, suum Baptisum fuisse nullum, cadit in eam illud Apostoli 1. Corinth. 7. liberata est (à Lege viri) cui vult, nubat, tantum in Domino; Supplem. Theol. Sacramental.

Etenim defectum Baptismi esse impedimentum dirimens Matrimonii cum baptizato, constat ex cap. Cave 28. qu. 1. Si verò non sit moraliter certum, Baptisum fuisse nullum, tenetur permanere in conjugio, ac præstare officium conjugalia omnia. Quintanadvennas sing. tract. 1. sing. 9. num. 2. Probat ex generali Doctrina de dubiis superveniens Matrimonio inito bona fide, quam tradunt Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 41. & seqq. Sporer de matrim. Aliique Auctores differentes de Matrimonio.

SECTIO III.

De necessitate, effectu, Cæremoniis, & Patris Baptismi.

QUÆSTIO I.

De Necessitate Baptismi.

SUMMARIUM.

- 81 Baptismus est ad salutem necessarius;
82 Parvulis quidem necessitate mediè, in Re,
83 Adultis verò in Re, vel in voto;
84 Ac etiam necessitate præcepti.
85 An sit præceptum naturale, vel Divinum, vel Ecclesiasticum baptizandi parvulos.

ASSERTIO I.

Baptismus est ad salutem necessarius, & parvulis quidem, 80
ext'a casum Martyrii: est in Re necessitate necessitate mediè ad salutem; Adultis verò in Re, vel in voto, quibus etiam necessarius est necessitate Præcepti. Communissima, imò certa DD. Sententia.

§. I. Baptismus est ad Salutem necessarius.

81 Est de fide, ex Concilio Trident. sess. 7. can. 5. de baptismo, 81
ext'a casum Martyrii: est in Re necessitate necessitate mediè ad salutem, non necessarium ad salutem. Anathema sit. Idemque defuierat ante Concilium Florentinum in Decreto de Armenis dicens; Nisi ex aqua, & Spiritu Sancto renascimur, non possumus (ut inquit veritas) in Regnum Celorum intrare. Idem patet ex verbis Christi Joan. 3. quæ mox ex Florentino retulimus, quæ licet variè torqueant hæretici, falsam tamen esse eorum detorsionem, & explicationem, definitivè Concilium Trident. cit. Can. 2. dicens: Si quis dixerit, aquam veram, & naturalem non esse de necessitate baptismi, atque idè verba illa Domini nostri JESU Christi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto; ad Metaphoram aliquam detorserit, anathema sit.

§. II. Et parvulis quidem necessitate mediè, in Re.

82 Duplex hic considerari potest necessitas Mediè, videlicet, 82
cet, & præcepti. Necessitate Mediè censetur aliquid esse necessarium: quo prætermisso scienter, vel ignoranter, vel ob impotentiam, salus nullatenus acquiritur. Necessitate autem Præcepti judicatur aliquid esse necessarium, quo prætermisso per ignorantiam, vel impotentiam, adhuc salus acquiritur. Dicimus itaque, Baptisum in Re (quia votum Baptismi parvuli, utpotè rationis incapaces, habere non possunt) esse parvulis necessarium necessitate mediè, extra casum Martyrii, de quo in Sectione seq. Est certissimum ex dictis §. præced. Idem patet ex SS. Patribus passim obviis. Sufficiat auctoritas S. Augustini Epist. 28. ad Hieronymum, dicens: Quisquis dixerit, quod in Christo vivificabuntur etiam parvuli, qui sine Sacramenti ejus participatione de vita exeunt, hic profectò & contra Apostolicam prædicationem venit, & totam condemnat Ecclesiam: Ubi propterea cum baptizandis parvulis festinat, & curritur, quia sine dubio creditur, aliter eos in Christo vivificari omninò non posse. Accedit etiam ratio Theologica: Quia parvuli juxta fidem sunt infecti peccato Originali; & extra casum Martyrii, nullum est medium, nisi Baptismus, quo ab illo justificentur: Ergo Baptismus est illis medium, & quidem necessarium ad justificationem, & consequenter ad salutem. Nam ex supradictis, illud dicitur necessarium necessitate mediè, quod est medium, sine quo juxta Legem Ordinariam, Justificatio, sive salus obtineri nequit, etiam si ex ignorantia, oblivione, aut impotentia non adhibeatur. Nec obstat, quòd hæretici nostri temporis, signanter Calvinus, dicant, parvulos fidelium sine Baptismo salvari posse: quia Christus Matth. 19. ait: finite parvulos ad me venire: talium est enim Re-

